

Penticostalii, carismaticii si vorbirea in limbi

Parerea penticostalilor:

Penticostalii cred inca in darurile Duhului Sfant din timpul apostolilor din 1 Corinteni 12. La aceste daruri apartin si vorbirea in limbi, traducerea vorbirilor in limbi, profetia si vindecările. Toti membrii de la penticostali se pot ruga in limbi daca nu pot vorbi in limbi. La fiecare rugaciune se roaga in limbi indiferent daca se roaga numai o persoana sau se roaga impreuna.

Adevarul:

Modul, felul in care se roaga este o caracteristica a penticostalilor. Daca se roaga laolalta, se aud rugaciunile femeilor ca un strigat de indieni, care suna groaznic ca niste tipete. De ce roaga femeile asa nu imi pot explica, numai daca aceste tonuri vin de la duhuri rele care iau tot ce e bun, pentru ca nu pot face binele. Nu este dupa Biblie si nu e cum vrea Dumnezeu acest tip de rugaciune. Acest mod de rugacine l-am auzit eu intr-o adunare de penticostali din Germania cu fratele meu. Acesta s-a speriat auzind felul cum se roaga si nu a mai vrut sa vina cum mine la adunarea lor. Tocmai de aceea in 1 Corinteni 14, 23- 28 ne da Pavel instructiuni cum sa folosim vorbirea in limbi:

23. Deci, daca s-ar aduna toata Biserica la un loc, si toti ar vorbi in alte limbi, si ar intra si din cei fara daruri sau necredinciosi, n-ar zice ei ca sunteti nebuni?

24. Dar, daca toti prorocesc, si intra vreun necredincios sau vreunul fara daruri, el este incredintat de toti, este judecat de toti.

25. Tainele inimii lui sunt descoperite, asa ca va cadea cu fata la pamant, se va inchina lui Dumnezeu si va marturisi ca, in adevar, Dumnezeu este in mijlocul vostru.

26. Ce este de facut atunci, fratilor? Cand va adunati laolalta, daca unul din voi are o cantare, altul, o invatatura, altul, o descoperire, altul, o vorba in alta limba, altul, o talmacire, toate sa se faca spre zidirea sufleteasca.

27. Daca sunt unii care vorbesc in alta limba, sa vorbeasca numai cate doi sau cel mult trei, fiecare la rand; si unul sa talmaceasca.

28. Daca nu este cine sa talmaceasca, sa taca in biserica si sa-si vorbeasca numai lui insusi si lui Dumnezeu.

1 Corinteni 14, 16-17:

16. Altminteri, daca aduci multumiri cu duhul, cum va raspunde "Amin", la multumirile pe care le aduci tu, cel lipsit de daruri, cand el nu stie ce spui?

17. Negresit, tu multumesti lui Dumnezeu foarte frumos, dar celalalt nu ramane zidit sufleteste.

Deci era exact asa cum a spus Pavel. Despre aceasta tema de fapt nu trebuie spus foarte mult, daca exista textul biblic care e foarte clar, text pe care penticostalii il ignora.

Daca ar mai exista vorbirea in limbi, penticostalii tot ar fi impotriva legii lui Dumnezeu si astfel impotriva Lui caci nu se tin de poruncile Lui. Murdaresc astfel persoana lui Dumnezeu cu astfel de practici, caci tot ce face un crestin se intoarce la Dumnezeu si apoi cei necredinciosi cred ca toti crestinii sunt asa ca si ei si ca aceasta e voia lui Dumnezeu.

Parerea penticostalilor:

Penticostalii ii boteaza pe cei din adunare doar atunci cand pot vorbi in limbi. Pentru ca acest dar este dovada ca au primit Duhul Sfant. Ca si argument iau relatarile din Faptele apostolilor in care oricine putea vorbi in limbi care erau botezati cu Duhul Sfant.

Aceeasi conditie e si pentru cei care vor sa devina membrii in adunare. Sunt insa si exceptii cand prezbiterii sunt de parere ca cel care vrea sa devina membru, se afla intr-o faza in care el il roaga pe Dumnezeu pentru acest dar sa il primeasca, si doreste cu orice pret sa il aiba. Accepta chiar si o vorbire in limbi "invalida". Acest lucru inseamna ca nu trebuie sa vorbeasca limba in intregime ci ajung numai cateva cuvinte pe care le repeta tot timpul si schimba ordinea cuvintelor din cand in cand. Ei spun ca pentru acest dar se creste treptat. De aceea, spun ei, se primeste acest dar cate putin. De aceea multi dintre ei stalcesc cateva cuvinte in limbi straine si chiar prezbiterii lor poate rostesc cateva propozitii. De exemplu am auzit un batran in adunarea lor care repeta tot timpul cuvintele: "heilige die Kirche!" (adica "sfinteste Biserica") dar stalcea cuvintele si le repeta, ca pana la urma se auzea "ailige, di kich ,di kich", asa injumatatea sau stalcea cuvintele numai ca sa para vorbire in limbi.

Adevarul:

Numai pentru ca in 2 relatari din Faptele apostolilor cei botezati puteau vorbi in limbi, nu inseamna ca toti puteau lucrurile acesta, cei botezati de apostoli.

In prima relatare au fost umpluti de Duhul Sfânt numai apostolii si apoi au putut vorbi in limbi.

Faptele apostolilor 2, 1-14 :

1. In ziua Cincizecimii, erau toti impreuna in acelasi loc.
2. Deodata, a venit din cer un sunet ca vajaitul unui vant puternic si a umplut toata casa unde sedeau ei.
3. Niste limbi ca de foc au fost vazute impartindu-se printre ei si s-au asezat cate una pe fiecare din ei.
4. Si toti s-au umplut de Duh Sfânt si au inceput sa vorbeasca in alte limbi, dupa cum le dadea Duhul sa vorbeasca.
5. Si se aflau atunci in Ierusalim iudei, oameni cucernici din toate neamurile care sunt sub cer.
6. Cand s-a auzit sunetul acela, multimea s-a adunat si a ramas incremenita; pentru ca fiecare ii auzea vorbind in limba lui.
7. Toti se mirau, se minunau si ziceau unii catre altii: "Toti acestia care vorbesc nu sunt galileeni?"
8. Cum, dar, ii auzim vorbind fiecare din noi in limba noastra, in care ne-am nascut?
9. Parti, mezi, elamiti, locuitori din Mesopotamia, Iudeea, Capadocia, Pont, Asia,
10. Frigia, Pamfilia, Egipt, partile Libiei dinspre Cirena, oaspeti din Roma, iudei sau prozeliti,
11. cretani si arabi, ii auzim vorbind in limbile noastre lucrurile minunate ale lui Dumnezeu!"
12. Toti erau uimiti, nu stiau ce sa creada si ziceau unii catre altii: "Ce vrea sa zica aceasta?"
13. Dar altii isi bateau joc si ziceau: "Sunt plini de must!"
14. Atunci Petru s-a sculat in picioare, cu cei unsprezece, a ridicat glasul si le-a zis: "Barbati iudei si voi toti cei care locuiti in Ierusalim, sa stiti lucrul acesta si ascultati cuvintele mele! Versetul 1 spune ca erau toti adunati impreuna . Aici nu este clar despre cine este vorba. Dar in versetul 14 scrie ca erau cei 12 apostoli, altfel ar fi fost amintiti si celialti mai ales la un eveniment asa de important.

A doua relatare in care se vorbeste in limbi dupa un botez, este in Faptele capitolul 10. Ar fi mult prea mult sa citam tot capitolul aici, de aceea explic scurt despre ce e vorba si pentru acest lucru ne vor opri putin in istoria crestinismului.

In prima istorisire au fost botezati ucenii cu Duhul Sfânt. Atunci era de inteles pentru evrei acest lucru, pentru ca ei erau oricum poporul ales si numai ei aveau acest drept in fata lui Dumnezeu. Cine voia sa apartina lui Dumnezeu trebuia sa devina evreu, sa se taie imprejur si sa respecte legile iudeilor. Dar timpul evreilor ca si popor ales al lui Dumnezeu expirase, pentru ca s-au indepartat tot mai mult de Dumnezeu, au avut alti idoli si au persecutat profetii care i-au avut, iar pe unii din ei i-au si omorat atunci cand Dumnezeu a vrut ca ei sa se intoarca la El din nou ca popor. Prin omorarea Fiului lui Dumnezeu a fost paharul plin. De aceea, Dumnezeu a luat privilegiul lui Israel de a mai fi poporul lui ales si l-a dat naemurilor, adica celor care nu erau evrei de pe tot pamantul. De aceea a trebuit ca Domnul Isus sa creeze conditiile prin care sa schimbe legile credintei ca sa se potriveasca la toate natiunile. De exemplu a desfiintat legea "ochi pentru ochi si dinte pentru dinte" si a adus legea iubirii, a iubirii de aproape, a iubirii de dusmani. El a desfiintat zilele de sarbatoare, si ne-a spus lucrul acesta prin Pavel pentru ca celelalte popoare sa nu intre in conflict cu sarbatorile altor natiuni:

Romani 14,5-6:

5. *Unul socoteste o zi mai presus decat alta; pentru altul, toate zilele sunt la fel. Fiecare sa fie deplin incredintat in mintea lui.*
6. *Cine face deosebire intre zile, pentru Domnul o face. Cine nu face deosebire intre zile, pentru Domnul n-o face. Cine mananca, pentru Domnul mananca; pentru ca aduce multumiri lui Dumnezeu. Cine nu mananca, pentru Domnul nu mananca; si aduce si el multumiri lui Dumnezeu.*

Coloseni 2,16-17:

16. *Nimeni, dar, sa nu va judece cu privire la mancare sau bautura, sau cu privire la o zi de sarbatoare, cu privire la o luna noua sau cu privire la o zi de Sabat,*
17. *care sunt umbra lucrurilor viitoare, dar trupul este al lui Hristos.*

Jetfele si taierea imprejur au incetat si ele:

Faptele apostolilor 15,5-35:

5. *Atunci unii din partida fariseilor, care crezusera, s-au ridicat si au zis ca Neamurile trebuie sa fie taiate imprejur si sa li se ceara sa pazeasca Legea lui Moise.*
6. *Apostolii si prezbiterii s-au adunat laolalta, ca sa vada ce este de facut.*
7. *Dupa ce s-a facut multa vorba, s-a sculat Petru si le-a zis: "Fratilor, stiti ca Dumnezeu, de o buna bucata de vreme, a facut o alegere intre voi, ca, prin gura mea, Neamurile sa auda cuvantul Evangheliei si sa creada.*
8. *Si Dumnezeu, care cunoaste inimile, a marturisit pentru ei si le-a dat Duhul Sfânt ca si noua.*
9. *N-a facut nicio deosebire intre noi si ei, intrucat le-a curatat inimile prin credinta.*
10. *Acum, dar, de ce ispititi pe Dumnezeu si puneti pe grumazul ucenicilor un jug pe care nici parintii nostri, nici noi nu l-am putut purta?*
11. *Ci credem ca noi, ca si ei, suntem mantuiti prin harul Domnului Isus."*
12. *Toata adunarea a tacut si a ascultat pe Barnaba si pe Pavel, care au istorisit toate semnele si minunile pe care le facuse Dumnezeu prin ei in mijlocul Neamurilor.*
13. *Cand au incetat ei de vorbit, Iacov a luat cuvantul si a zis: "Fratilor, ascultati-ma!*
14. *Simon a spus cum mai intai Dumnezeu Si-a aruncat privirile peste Neamuri, ca sa aleaga din mijlocul lor un popor care sa-I poarte Numele.*
15. *Si cu faptul acesta se potrivesc cuvintele prorocilor, dupa cum este scris:*

16. *"Dupa aceea Ma voi intoarce si voi ridica din nou cortul lui David din prabusirea lui, ii voi zidi daramaturile si-l voi inalta din nou:*
17. *pentru ca ramasita de oameni sa caute pe Domnul, ca si toate Neamurile peste care este chemat Numele Meu,*
18. *zice Domnul, care face aceste lucruri si caruia Ii sunt cunoscute din vesnicie."*
19. *De aceea, eu sunt de parere sa nu se puna greutatea acelora dintre Neamuri care se intorc la Dumnezeu;*
20. *ci sa li se scrie doar sa se fereasca de pangaririle idolilor, de curvie, de dobitoace sugrumate si de sange.*
21. *Caci inca din vechime, Moise are in fiecare cetate oameni care-l propovaduiesc, fiindca este citit in sinagogi in toate zilele de Sabat."*
22. *Atunci apostolii si prezbiterii si intreaga biserica au gasit cu cale sa aleaga vreo cativa dintre ei si sa-i trimita la Antiohia, impreuna cu Pavel si Barnaba. Si au ales pe Iuda, zis si Barsaba, si pe Sila, oameni cu vaza intre frati.*
23. *Si au scris astfel prin ei: "Apostolii, prezbiterii si fratii: catre fratii dintre Neamuri care sunt in Antiohia, in Siria si in Cilicia, plecaciune!"*
24. *Fiindca am auzit ca unii, plecati dintre noi fara vreo insarcinare din partea noastra, v-au tulburat prin vorbirile lor si v-au zdruncinat sufletele, zicand sa va taiati imprejur si sa paziti Legea;*
25. *noi, dupa ce ne-am adunat cu totii laolalta, cu un gand, am gasit cu cale sa alegem niste oameni si sa-i trimitem la voi impreuna cu preaiubitii nostri Barnaba si Pavel,*
26. *oamenii acestia care si-au pus in joc viata pentru Numele Domnului nostru Isus Hristos.*
27. *Am trimis, dar, pe Iuda si pe Sila, care va vor spune prin viu grai aceleasi lucruri.*
28. *Caci s-a parut nimerit Duhului Sfânt si noua sa nu mai punem peste voi nicio alta greutate decat ceea ce trebuie,*
29. *adica: sa va feriti de lucrurile jertfite idolilor, de sange, de dobitoace sugrumate si de curvie, lucruri de care, daca va veti pazi, va fi bine de voi. Fiti sanatosi!"*
30. *Ei deci si-au luat ramas bun de la biserica si s-au dus la Antiohia, unde au dat epistola multimei adunate.*
31. *Dupa ce au citit-o, fratii s-au bucurat de imbarbatarea pe care le-o aducea.*
32. *Iuda si Sila, care si ei erau proroci, au indemnat pe frati si i-au intarit cu multe cuvinte.*
33. *Dupa catava vreme, fratii i-au lasat sa se intoarca in pace la aceia de care fusesera trimisi.*
34. *Totusi Sila a gasit cu cale sa ramana acolo.*
35. *Pavel si Barnaba au ramas in Antiohia si invatau pe norod si propovaduiau, cu multi altii, Cuvantul Domnului.*

Cel mai tarziu in anul 70 d.Cr, cand Ierusalim a fost distrus de romani, si cand evreii au fost fugariti in toata lumea, au incetat si jertfele pentru ca nu mai aveau un templu. Astfel s-a facut noua credinta compatibila tuturor neamurilor.

Dar pentru a pune bazele pentru noua credinta, a trebuit Dumnezeu sa le arate evreilor ca nu mai sunt ei cei alesi, ci neamurile. Pentru aceasta s-a folosit Dumnezeu de Petru in Faptele cap.10 ca sa ii evanghelizeze si pe neamuri. Dupa ce s-a intamplat minunea ca au vorbit in limbi in versetul 44, ceea ce puteau numai apostolii, era deja o dovada ca Dumnezeu si pe neamuri ii accepta ca si copii ai Sai, si numai pe evrei.

Faptele apostolilor 10, 44-48:

44. *Pe cand rostea Petru cuvintele acestea, S-a coborat Duhul Sfânt peste toti cei ce ascultau Cuvantul.*
45. *Toti credinciosii taiati imprejur care venisera cu Petru au ramas uimiti cand au vazut ca darul Duhului Sfânt s-a varsat si peste Neamuri.*

46. Caci ii auzeau vorbind in limbi si marind pe Dumnezeu. Atunci Petru a zis:
 47. "Se poate opri apa ca sa nu fie botezati acestia care au primit Duhul Sfânt ca si noi?"
 48. Si a poruncit sa fie botezati in Numele Domnului Isus Hristos. Atunci l-au rugat sa mai ramana cateva zile la ei.

Astfel a avut botezul cu Duhul sfânt, in acest caz, mesajul ca si neaurile puteau fi evanghelizate. De aceea si dovada vorbirii in limbi, pentru ca si evreii si neamurile sa primeasca aceea ce era nou . Deci, vorbirea in limbi nu a fost sa il arate pe Duhul sfânt ci ca acesta era ceva nou si ica oamenii trebuiau sa il accepte. Acest semn a fost mai intai la apostoli, apoi la Corneliu. In restul, vedem vorbirea in limbi doar la Corinteni, atunci cand Pavel le arata cum sa foloseasca darurile Duhului Sfânt, pentru ca ei aveau aceste daruri dar se pare ca nu stiau cum sa le puna in practica sau le foloseau gresit.

1 Corinteni 12, 1-13+ 28-30:

1. In ce priveste darurile duhovnicesti, fratilor, nu voiesc sa fiti in necunostinta.
 2. Cand erati pagani, stiti ca va duceati la idolii cei muti, dupa cum erati calauziti.
 3. De aceea va spun ca nimeni, daca vorbeste prin Duhul lui Dumnezeu, nu zice: "Isus sa fie anatema!" Si nimeni nu poate zice: "Isus este Domnul" decat prin Duhul Sfânt.
 4. Sunt felurite daruri, dar este acelasi Duh;
 5. sunt felurite slujbe, dar este acelasi Domn;
 6. sunt felurite lucrari, dar este acelasi Dumnezeu, care lucreaza totul in toti.
 7. Si fiecaruia i se da aratarea Duhului spre folosul altora.
 8. De pilda, unuia ii este dat, prin Duhul, sa vorbeasca despre intelepciune; altuia, sa vorbeasca despre cunostinta, datorita aceluiasi Duh;
 9. altuia, credinta, prin acelasi Duh; altuia, darul tamaduirilor, prin acelasi Duh;
 10. altuia, puterea sa faca minuni; altuia prorocia; altuia, deosebirea duhurilor; altuia, felurite limbi; si altuia, talmacirea limbilor.
 11. Dar toate aceste lucruri le face unul si acelasi Duh, care da fiecaruia in parte, cum voieste.
 12. Caci, dupa cum trupul este unul si are multe madulare, si dupa cum toate madularele trupului, macar ca sunt mai multe, sunt un singur trup, tot asa este si Hristos.
 13. Noi toti, in adevar, am fost botezati de un singur Duh, ca sa alcatuim un singur trup, fie iudei, fie greci, fie robi, fie slobozi; si toti am fost adapati dintr-un singur Duh.
28. Si Dumnezeu a randuit in Biserica, intai, apostoli; al doilea, proroci; al treilea, invatatori; apoi, pe cei ce au darul minunilor; apoi, pe cei ce au darul tamaduirilor, ajutorarilor, carmuirilor si vorbirii in felurite limbi.
29. Oare toti sunt apostoli? Toti sunt proroci? Toti sunt invatatori? Toti sunt facatori de minuni?
30. Toti au darul tamaduirilor? Toti vorbesc in alte limbi? Toti talmacesc?

Exista mai multe feluri de daruri, si sta scris ca Duhul Sfânt le da la fiecare cum vrea el, si nu toti primesc acelasi dar, altfel ar putea ca toti sa vorbeasca numai in limbi. Mai ales ca apostolii nu au botezat cu Duhul Sfânt dupa voia lor, ci Duhul sfânt însuși a botezat si fiecaruia i-a dat numai un dar asa cum a vrut el si altuia UN ALT DAR si nu la toti vorbirea in limbi. De exemplu Petru nu a avut intentia sa il boteze pe Corneliu si pe cei din casa lui , pentru ca el era unul din neamuri. Dar in timp ce vorbea a venit Duhul Sfânt peste ei. De aceea e dovada cea mai buna ca Duhul boteaza si se revarsa peste oameni si nu apostolii fac lucrul acesta. Dar intr-o adunare este nevoie de mai multe daruri cum ar fi de predicatori, prezbiteri, misionari, muzicanti, ce care repara anumiet lucruri sau cei care fac curatenie.

Normal ar ajunge textul din *1 Corinteni 12, 28-30*, in care se spune ca nu fiecare primeste acelasi dar, ca sa facem din acest verset o lege. Dar crestinii din exemplele din Faptele apostolilor au vorbit in limbi. Penticostalii fac diferenta intre a se ruga sau a vorbi in limbi cu toate ca este acelasi dar. In *1 Corinteni 12* unde Pavel descrie darurile nu e vorba de vorbire sau rugaciune, ci de limba. Atunci de ce atata sucire de cuvinte? Ar trebui sa se roage in limbi, dar nu sa vorbeasca si se bazeaza pentru aceasta pe 2 exemple din Faptele apostolilor. Dar in ambele, acele persoane puteau vorbi in limbi. Deci ar trebui ca penticostalii sa vorbeasca in limbi, si nici macar unul din ei nu poate acest lucru. Deci din nou sucesc cuvintele, si din nou apare un duh care e in spatele la tot, care obliga oamenii intr-un sistem ca sa nu poata cunoaste adevarul. Sunt lucruri marunte pe care penticostalii le ignora numai ca sa nu fie pusa la indoiala religia lor.

In *1 Corinteni 14,21-33* ne da Pavel din nou indicatii clare cum sa folosim aceste daruri:

21. *In Lege este scris: "Voi vorbi norodului acestuia prin alta limba si prin buze straine; si nici asa nu Ma vor asculta, zice Domnul." (Isaia 28,11-12)*
22. *Prin urmare, limbile sunt un semn nu pentru cei credinciosi, ci pentru cei necredinciosi. Prorocia, dimpotriva, este un semn nu pentru cei necredinciosi, ci pentru cei credinciosi.*
23. *Deci, daca s-ar aduna toata Biserica la un loc, si toti ar vorbi in alte limbi, si ar intra si din cei fara daruri sau necredinciosi, n-ar zice ei ca sunteti nebuni?*
24. *Dar, daca toti prorocesc, si intra vreun necredincios sau vreunul fara daruri, el este incredintat de toti, este judecat de toti.*
25. *Tainele inimii lui sunt descoperite, asa ca va cadea cu fata la pamant, se va inchina lui Dumnezeu si va marturisi ca, in adevar, Dumnezeu este in mijlocul vostru.*
26. *Ce este de facut atunci, fratilor? Cand va adunati laolalta, daca unul din voi are o cantare, altul, o invatatura, altul, o descoperire, altul, o vorba in alta limba, altul, o talmacire, toate sa se faca spre zidirea sufleteasca.*
27. *Daca sunt unii care vorbesc in alta limba, sa vorbeasca numai cate doi sau cel mult trei, fiecare la rand; si unul sa talmaceasca.*
28. *Daca nu este cine sa talmaceasca, sa taca in biserica si sa-si vorbeasca numai lui insusi si lui Dumnezeu.*
29. *Cat despre proroci, sa vorbeasca doi sau trei, si ceilalti sa judece.*
30. *Si, daca este facuta o descoperire unuia care sade jos, cel dintai sa taca.*
31. *Fiindca puteti sa prorociti toti, dar unul dupa altul, pentru ca toti sa capete invatatura si toti sa fie imbarbatati.*
32. *Duhurile prorocilor sunt supuse prorocilor;*
33. *caci Dumnezeu nu este un Dumnezeu al neoranduielii, ci al pacii, ca in toate bisericile sfintilor.*

In versetul 22 scrie ca limbile sunt un SEMN pentru credinciosi nu pentru necredinciosi. Este un semn pentru un timp scurt, pentru ca oamenii sa accepte acel lucru nou care venise- adica Duhul Sfânt. Dupa aceea aceste semne nu mai e nevoie de ele pentru ca il cunosc deja toti, si totul e deja normalitate, nu ar mai fi nimic special si astfel nici un semn. Nu ar mai avea un sens anume si nimeni nu ar mai crede.

Mai ales ca acest semn al vorbirii in limbi era pentru cei necredinciosi si nu pentru cei credinciosi. Deci, ar trebui sa fie o minune pentru cei necredinciosi pentru ca sa accepte Duhul sfânt si sa si creada. Penticostalii insa iau acest semn pentru ei insusi si pentru ceilalti credinciosi, si chiar ca dovada ca un crestin a primit Duhul sfânt si ca si conditie de a fi primit ca membru in adunarea lor. Dar acest lucru e tocmai contrariul la ceea ce a vrut Dumnezeu. Din aceasta perspectiva, este vorbirea in limbi a penticostalilor o dovada ca nu e de la Dumnezeu pentru ca Dumnezeu spune in v.33 ca El este un Dumnezeu al ordinii si nu al

neoranduielii. Daca acest dar nu vine de la Dumnezeu, atunci poate veni numai de la partea opusa, adica de la diavol, pentru ca aceste daruri se pot imita pana la un anumit grad. Dar este de inteles, pentru ca cine lucreaza tot timpul impotriva lui Dumnezeu si neglijeaza poruncile Lui si ii obliga pe altii sa accepte acest dar, nu se poate astepta sa fie binecuvantat de Dumnezeu. Multi dintre penticostali nici nu stiu ca acest dar al lor vine de la diavolul, si ca astfel sunt posedati de un duh rau care are controlul asupra vocii lor prin care vorbesc acea limba straina.

In versetul 21 este un citat din *Isaia 28, 11-12*. Aici spune Dumnezeu ACESTUI POPOR(Israel) ca el va vorbi prin limbi straine, dar si asa nu vor asculta de el. Deci e foarte clar ca era un semn pentru ISRAEL si nu pentru neamuri, deci nici pentru crestini si nici pentru penticostali cum am scris mai sus. Ca si dovada arat textul din Faptele 10, 24-48, care l-am si amintit sus, unde este vorba de sustasul Corneliu care primeste Duhul Sfant. Pentru evrei era un lucru de negandit ca si Dumnezeu ar putea sa vina la neamuri. Pentru ca, dupa legea lui Moise trebuia ca cineva dintre neamuri sa se taie imprejur si sa se converteasca la iudaism ca sa poata avea contact cu Dumnezeu, pentru ca El si-a ales poporul Sau Israel ca popor ales, sa ii fie Dumnezeu. De aceea a trebuit ca Dumnezeu sa faca acelasi semn si la Corneliu ca si la apostoli, anume semnul vorbirii in limbi, ca sa arate un exemplu. Astfel era vorbirea in limbi un semn pentru Israel care sa il aiba si neamurile. Deci un credincios nu poate lua vorbirea in limbi ca si semn al credintei unui credincios si sa se ia dupa acest lucru, daca nu era vorbirea in limbi pentru ei.

Este scris ca aceste daruri vor dispere in *1 Corinteni 13, 8-13*, si ca erau un semn numai pentru poporul Israel, *1 Corinteni 14,21* (citat din *Isaia 28,11-12*)

1 Corinteni 13,8-13:

8. Dragostea nu va pieri niciodata. Prorociile se vor sfarsi; limbile vor inceta; cunostinta va avea sfarsit.

9. Caci cunoastem in parte si prorocim in parte;

10. dar, cand va veni ce este desavarsit, acest "in parte" se va sfarsi.

11. Cand eram copil, vorbeam ca un copil, simteam ca un copil, gandeam ca un copil; cand m-am facut om mare, am lepadat ce era copilaresc.

12. Acum, vedem ca intr-o oglinda, in chip intunecos; dar atunci, vom vedea fata in fata. Acum, cunosc in parte; dar atunci, voi cunoaste deplin, asa cum am fost si eu cunoscut pe deplin.

13. Acum, dar, raman acestea trei: credinta, nadejdea si dragostea; dar cea mai mare dintre ele este dragostea.

Evreii au cerut intotdeauna un semn daca venea ceva de la Dumnezeu. Acest lucru era de inteles, ca sa nu se lase dusi in eroare de toti. Dumnezeu insusi spune ca profetii trebuiau verificati ca sa se stie daca Dumnezeu sau Satana vorbeste prin ei. Si cand au iesit din Egipt a trebuit ca Dumnezeu sa li se arate in nor sau stalpul de foc, prin despartirea marii, prin mana, prin sarpele de arama, prin apa care a iesit din stanca, si mai tarziu prin victoriile pe care le-au avut asupra regilor din Canaan. Minunile nu au mai existat cand au intrat in tara lor. In *Exod 3,12* Dumnezeu ii da lui Moise un semn prin care sa Il cunoasca.

12. Dumnezeu a zis: "Eu voi fi negresit cu tine; si iata care va fi pentru tine semnul ca Eu te-am trimis: dupa ce vei scoate pe popor din Egipt, veti sluji lui Dumnezeu pe muntele acesta."

In *Exod 3,20* Dumnezeu vorbeste de semne, minuni pentru ca faraon sa Il recunoasca ca Dumnezeu. Deci semnele sunt minuni si minunile sunt semne.

20. Eu Imi voi intinde mana si voi lovi Egiptul cu tot felul de minuni pe care le voi face in mijlocul lui. Dupa aceea, are sa va lase sa plecati."

Acelasi lucru a fost si in cazul Domnului Isus. Si el a trebuit sa dovedeasca ca este Mesia pentru ca cel putin sa fie recunoscut daca nu acceptat. In *Ioan 2, 18* iudeii cer un semn ca sa Il recunoasca pe Domnul Isus.

18. Iudeii au luat cuvantul si I-au zis: "Prin ce semn ne arati ca ai putere sa faci astfel de lucruri?"

In *Ioan 6,30-31* vor iudeii un semn asa ca parintii lor la iesirea din Egipt, semnul cu mana.

*30. "Ce semn faci Tu deci", I-au zis ei, "ca sa-l vedem si sa credem in Tine? Ce lucrezi Tu?
31. Parintii nostri au mancat mana in pustiu, dupa cum este scris: "Le-a dat sa manance paine din cer."*

Ei se purtau asa cum se purtau cu asa zisii profeti. Dar in acest loc este vorba de cineva mult mai mare ca un profet. De aceea au vrut un semn de la Domnul Isus, o minune. Mai tarziu in *Ioan 3,1-2* vedem cum fariseii in mod inoficial L-au recunoscut pe Domnul Isus.

1. Intre farisei era un om cu numele Nicodim, un fruntas al iudeilor.

2. Acesta a venit la Isus, noaptea, si I-a zis: "Invatatorul, stim ca esti un Invatator venit de la Dumnezeu; caci nimeni nu poate face semnele pe care le faci Tu, daca nu este Dumnezeu cu el."

In *Ioan 4,48* spune si Domnul Isus ca fara minuni si semne evreii nu ar crede.

48. Isus i-a zis: "Daca nu vedeti semne si minuni, cu niciun chip nu credeti!"

Asa a fost si cu Duhul Sfânt. Inainte de Cincizecime nu cunostea nimeni Duhul Sfânt. El exista numai in unele persoane, cum ar fi profeti, preoti sau in unii regi(David). Deci, au trebuit sa fie iar semne si minuni pentru ca poporul sa Il vada si sa accepte Duhul Sfânt. Numai ca acum putea aproape orice persoana sa faca minuni daca aveau Duhul Sfânt.

Pe langa putem observa cum Dumnezeu, de la inceput, s-a manifestat in trinitatea Lui: mai intai ca si Dumnezeu cand au iesit din Egipt, apoi ca Fiul al lui Dumnezeu prin Domnul Isus, apoi prin Duhul Sfânt ca si Duh al lui Dumnezeu. Observam aceeasi schema. Mai intai a fost anuntata venirea, apoi s-a prezentat, apoi dovezile prin semne si minuni, apoi oprirea semnelor si minunilor pentru ca apoi fiecare sa accepte Duhul Sfânt pentru el. Dumnezeu nu trimite tot timpul dovezi ca El si Duhul Sfânt exista. El face acest lucru numai o singura data. Cine nu vrea sa Il primeasca este singur vinovat de propria-i pierzare. Cum ar fi daca Dumnezeu s-ar prezenta personal la fiecare asa cum cred pentecostalii sau carismaticii? Rezultatul il vedem la poporul Israel atunci cand au iesit din Egipt. Aveau tot timpul cu ei Norul ziua iar noaptea stalpul de foc. Acest lucru le-ar fi fost indeajuns. Dar abia au facut cativa pasi si au ajuns la mare , ca si au inceput sa aibe indoieli. Au vrut iar in sclavie cu toate ca minunea era in fata lor. Cu toate ca minunile le-au promis ca vor ajunge in tara promisa ei tot s-au indoit. De ce? Datorita necredintei lor. Apoi a urmat frica. Frica de cei ce voiau sa le fac raul. Si iar a trebuit sa se intample o minune. Apoi Dumnezeu a despartit marea si ostirea lui faraon a fost distrusa. Totul a fost bine pana la urmatoarea problema. Nu au mai avut de mancare candva. Si din nou au vrut inapoi in sclavie cu toate ca ua vazut cu prin minuni au

fost mereu salvati. Totusi nu au mai crezut si astfel au devenit minunile rutina si tot asa au venit minuni dupa minuni si asa a venit mana in pustie. Dar nici aceasta nu a tinut mult si tot asa minune dupa minune, necredinta s.a.m.d. Si tot asa este si in vietile noastre. Stim ca este Dumnezeu langa noi, ca ne ocroteste si ca se ingrijeste as acum ne-a promis. Insa imediat cand avem o situatie mai grea , ne indoim in loc sa credem sau sa ne incredem in El. Deci de ce ar trebui ca Dumnezeu sa ne trimita tot timpul minuni? Pentru ca ar deveni numai rutina si ar trebui ca minunile apoi sa devina tot mai mari si noi.

Dar sa revenim la textul nostru din *1 Corinteni 13,8-13*. Versetele 8-10 spun ca vorbirea in limbi este ceva numai in parte si ca se vor termina cand va veni ce este desavarsit. Deci ce este acel "desavarsit"? Biserica nu poate fi, pentru ca si ea e alcatuita din oameni care pacatuiesc. Domnul Isus nu poate fi nici el pentru ca El spune in *Luca 18,19* ca El nu este bun ci numai Dumnezeu.

19. "Pentru ce Ma numesti bun?", i-a raspuns Isus. "Nimeni nu este bun decat Unul singur: Dumnezeu.

Deci poate fi numai Duhul Sfânt, caci dupa El nu mai vine nimeni. Pentru ca Dumnezeu s-a manifestat in orice forma : Dumnezeu, Isus, Duhul Sfânt. Numai Duhul Sfânt este perfect in persoana Sa si in tot ce face. Apoi vin semnele darurilor ca si dovada ca Duhul sfânt este dar apoi vor si dispere. Si apoi ni se mai spune ca si profetiile vor avea sfarsit, si vindecările si apostolii. Totusi spun multe adunari, pentecostali, carismatici, neapostolici(multi exista in Germania) ca totusi aceste daruri mai exista. Dar daca Dumnezeu spune ca acestea vor dispere atunci cand vine Duhul Sfânt si totusi aceste biserici le au, asa cum spun ei, nu pot fi de la Dumnezeu ci de la diavolul asa cum am spus mai sus.

Daca cineva are indoilei ca acel desavarsit nu este Duhul Sfânt sau faptul ca darurile se vor sfarsi, atunci sa citeasca mai bine *1 Corinteni 13, 13*:

13. Acum, dar, raman acestea trei: credinta, nadejdea si dragostea; dar cea mai mare dintre ele este dragostea.

Aici Pavel le scrie corintenilor de prezent atunci cand le scrie scrisoarea si cu asta spune din acel timp pana in vesnicie. Acolo nu mai e vorba de vorbire in limbi, profetii, vindecari, minuni, scoatere de demoni prin moduri extraordinare. Doar credinta, nadejdea si dragostea. Cu acestea se incheie capitolul darurilor si al semnelor si minunilor.

Biblia nu pune vorbirea in limbi ca si conditie pentru a fi acceptat intr-o adunare ca si membru. Acest lucru inseamna ca fiecare biserica hotarsete dupa Biblie si dupa credinta celui care vrea sa devina membru daca va fi primit sau daca va fi botezat.

Isus ne spune in *Ioan 4, 23-24* ca timpul e deja acum cand adevaratii inchinatori ai Tatalui se vor inchina in Duh.

23. Dar vine ceasul, si acum a si venit, cand inchinatorii adevarati se vor inchina Tatalui in duh si in adevar; fiindca astfel de inchinatori doreste si Tatal.

24. Dumnezeu este Duh; si cine se inchina Lui trebuie sa I se inchine in duh si in adevar."

Dar in timpul Domnului Isus nu exista vorbirea in limbi, iar El nu a vorbot in limbi si nici ucenicii Lui. Oare sa insemne ca Domnul Isus nu avea Duhul Sfânt?

Stim ca diavolul imita tot ceea ce face Dumnezeu numai ca sa ii atraga pe oameni de partea sa. Biblia ne spune cum s averificam, sa deosebim duhurile. De exemplu faptul ca Duhul lui Dumnezeu nu s-ar contrazice cu Biblia. Asa ca daca cineva spune multe lucruri bune din

Cu­vant dar numai unul singur il con­tra­zice atun­ci nu e Du­hul lui Du­m­ne­zeu in el ci unul sa­ta­nic.

Daca tot suntem la tema minciuna, vreau sa va dau anumite exemple cum in adunarile penticostale, profetiile sunt numai minciuni, ca vin de la diavolul si astfel confirma ca nu mai exista profetii.

In anul 2004, cand in oceanul Indian a fost acel mare cutremur si un tsunami a venit pe coasta de SE a Asiei, in care 23000 de oameni si-au pierdut viata, un prezbiter dintr-o adunare penticostala rusa din Germania, din Pforzheim, a povestit la amvon ca a primit o scrisoare de la adunarea penticostala din Indonesia. In scrisoare se povestea cum, credinciosii din acel oras au vrut sa sarbatoreasca Craciunul pe coasta insulei. Dar unul din acei crestini a primit o profeie sa sarbatoreasca pe un del in oras. Deci au facut Craciunul pe acel deal. In acel timp cand sarbatoreau, a venit un tsunami si astfel ei erau salvati pe acel deal. Normal, o minune, asa cum se povestesc mai mereu la penticostali. Dar ceva timp mai tarziu, am citit intr-o revista crestina, aceeasi poveste numai cu o diferenta: acei crestini nu au primit o profetie ci autoritatile nu le-au dat voie sa sarbatoreasca Craciunul in oras pentru ca erau musulmani si nu voiau conflicte, de aceea au mers pe acel deal crestinii. Si astfel arata istorioara cu totul altfel.

In aceeasi adunare am auzit de la mai multi frati o alta poveste, cum bunicul unuia din ei a fost arestat pentru ca era crestin si trimis intr-un lagar de munca in Siberia. Acolo l-au obligat paznicii sa renunte la credinta lui si pentru acest lucru, l-au pus dezbracat in fata portii lagarului la - 40° pana a doua zi de dimineata. Dar nu a degerat, nu a murit si nici nu i s-a intamplat altceva rau. Deci intr-un fel era o istorioara ruseasca cu "Daniel in groapa cu lei". Insa ce era comica ca toti care mi-au povestit istorioara nu erau rud eintre ei si deci nu aveau acelasi bunic. Deci aceasta povestioara a fost luata de undeva si data mai departe asa cum au vrut ei, dupa varianta lor, numai ca sa se dea mari ce bunic au avut ei si ce minuni a trait acesta.

Cand am fost in Australia in anul 2004, am vizitat acolo o adunare penticostala. Acolo era un frate care canta la acordeon si care spunea ca era renumit ca acordeonist in Romania cu toate ca nimeni nu auzise de el. Acesta, povestea despre viziunile lui si profetiile pe care le-a primit si le primea merau, pana cand cineva din adunare a descoperit ca el toate viziunile si profetiile le avea dintr-o carte, deci erau furate. Deci din nou minuni copiate ca in Siberia si iarasi numai minciuni.

Deci eu nu mai pot crede in istorioare cu minuni care mi se povestesc, si chiar daca sunt adevarat atun­ci nu sunt lucrarea lui Du­m­ne­zeu ci sunt puteri rele, demoni acolo care lucreaza si nu au de a face cu minunile acelea. De exemplu, El poate opri o catastrofa naturala ca si la crestinii de mai sus, si anume prin faptul ca le-a deschis o usa sa poata sa mearga pe acel deal. Asa daca vedem a fost o minune dar nu ceva extraordinar. Deci de ce ar trebui sa mai fie minuni? Pentru ca ferice de cel ce crede si nu a vazut, ne spune Domnul Isus in *Ioan 20,29*. El nu spune ferice de cel ce crede fara minuni, pentru ca de aceea i se spune credinta si nu fapt sau stiinta.

Penticostalii spun, deci ca in Faptele apostolilor toti sau ficarea se puteau ruga in limbi daca erau botezati cu Du­hul Sfânt. Dar Petru nu vorbeste de o asemenea conditie in *Faptele apostolilor 2,37-39*:

37. Dupa ce au auzit aceste cuvinte, ei au ramas strapunsi in inima si au zis lui Petru si celorlalti apostoli: "Fratilor, ce sa facem?"

38. "Pocaiti-va", le-a zis Petru, "si fiecare din voi sa fie botezat in Numele lui Isus Hristos, spre iertarea pacatelor voastre; apoi veti primi darul Sfantului Duh.

Petru aminteste numai doua conditii ca sa primeasca darul Duhului Sfânt: sa se pocaiasca si sa se lase botezati in numele lui Isus Hristos pentru iertarea pacatelor. Nimic mai mult. Nu le-a spus de vorbire in limbi ca si dovada. Mai ales ca la predica lui Petru s-au pocait si botezat 3000 de oameni si nu se pomeneste nici macar ca vreunul din ei a primit un dar si nici cei care li s-au adaugat (*Fapte 2, 40-47*). Deci, primii crestini nu au avut nici un dar primit. Numai apostolii le-au avut.

Asa cum am mai spus exista numai doua cazuri in Faptele apostolilor in care dupa ce cineva s-a pocait sau a fost botezat cu Duhul Sfânt, au putut vorbi in limbi. Dimpotriva, exista si mai multe cazuri unde dupa pocainta nu au vorbit in limbi si nici alte daruri nu s-au manifestat la cele persoane.

In *Faptele apostolilor 8,36-39* Filip il boteaza pe famenul etiopian, cu toate ca nu poate vorbi in limbi.

35. Atunci Filip a luat cuvântul, a început de la Scriptura aceasta și i-a propovăduit pe Isus.

36. Pe când își urmau ei drumul, au dat peste o apă. Și famenul a zis: "Uite apă; ce mă împiedică să fiu botezat?"

37. Filip a zis: "Dacă crezi din toată inima, se poate." Famenul a răspuns: "Cred că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu."

38. A poruncit să stea carul, s-au coborât amândoi în apă, și Filip a botezat pe famen.

39. Când au ieșit afară din apă, Duhul Domnului a răpit pe Filip, și famenul nu l-a mai văzut. În timp ce famenul își vedea de drum, plin de bucurie,

Un alt exemplu îl vedem în *Faptele apostolilor 16, 25-34*:

25. Pe la miezul nopții, Pavel și Sila se rugau și cântau cântări de lauda lui Dumnezeu; iar cei închisi îi ascultau.

26. Deodată, s-a făcut un mare cutremur de pământ, așa că s-au clătinat temeliele temnitei. Îndată, s-au deschis toate ușile și s-au dezlegat legăturile fiecăruia.

27. Temnicerul s-a deșteptat; și, când a văzut ușile temnitei deschise, a scos sabia și era să se omoare, căci credea că cei închisi au fugit.

28. Dar Pavel a strigat cu glas tare: "Să nu-ți faci niciun rău, căci toți suntem aici."

29. Atunci temnicerul a cerut o lumină, a sărit înăuntru și, tremurând de frică, s-a aruncat la picioarele lui Pavel și ale lui Sila;

30. i-a scos afară și le-a zis: "Domnilor, ce trebuie să fac ca să fiu mântuit?"

31. Pavel și Sila i-au răspuns: "Crede în Domnul Isus, și vei fi mântuit tu și casa ta."

32. Și i-au vestit Cuvântul Domnului, atât lui cât și tuturor celor din casa lui.

33. Temnicerul i-a luat cu el, chiar în ceasul acela din noapte, le-a spălat ranile și a fost botezat îndată, el și toți ai lui.

34. După ce i-a dus în casa, le-a pus masa și s-a bucurat cu toată casa lui că a crezut în Dumnezeu.

Aici se pocaieste temnicerul si se lasa botezat de Pavel dar nu este vorba de darurile Duhului. Mai clar ca aceasta pocainta nu poate fi, pentru ca temnicerul a intrebato: " Ce trebuie sa fac ca sa fiu mantuit?" Raspunsul nu a fost : " roaga-te sa primesti darul rugaciunii in limbi ci : "*Crede in Domnul Isus, si vei fi mantuit tu si casa ta.*" Apoi a venit evanghelizarea, botezul, dar nicaieri nu se spune ceva de vorbire in limbi.

Din nou o dovada concreta ca vorbirea in limbi nu este o conditie pentru Duhul Sfânt. Si totusi pentecostalii spun ca mai intai trebuie sa vina aceasta vorbire si apoi botezul cu apa. Deci nu se poate lua vorbirea in limbi ca si conditie pentru botez sau pentru a deveni membru. Si cine face asa ceva nu are Duhul Sfânt, ci un duh rau care îi insela pe alti credinciosi. Se mai

pune intrebarea ce e cu toti credinciosii penticostali care au murit fara sa primeasca darul vorbirii in limbi? Sunt ei in iad sau in cer? Sau mai exista foarte multi penticostali in alte tari si nu pot vorbi in limbi. In bisericile lor foarte putini fac asta. Au ei Duhul Sfânt sau nu? Au numai aceia care vorbesc in limbi Duhul Sfânt si ceilalti nu? Merge aproape toata adunarea in iad? In acest mod se denigreaza penticostalii unii pe altii.

Si acum sa revin la "vorbirea invalida". Dumnezeu nu da un dar numai pe bucatele, ci numai cunostinta. El nu e un Dumnezeu zgarcit la care trebuie sa meritam tot, pentru ca omul nu ii poate da nimic Lui ca sa parem noi mai buni, pentru ca El nu are nevoie de nimic de la oameni. Nu exista numai o parte din darul de a predica, altfel nu poti predica. Deci e nevoie de tot darul ca sa poti predica. Si la fel este si cu vorbirea in limbi, vindecarea, talmacirea limbilor, profetia. Nu e de folos daca stii doar 3 cuvinte intr-o limba si astfel nu se poate spune mai nimic. Dar pentru a il lauda pe Dumnezeu trebuie cunoscuta toata limba. Ori ai acel dar, ori nu.

Ioan botezatorul spune in *Ioan 3,34* :

34. Caci Acela pe care L-a trimis Dumnezeu vorbeste cuvintele lui Dumnezeu, pentru ca Dumnezeu nu-I da Duhul cu masura.

Profetiile erau in Vechiul testament exceptii chiar daca acestea erau numai pentru regi, marii preoti, sau pentru popor ca acesta sa se intoarca la Dumnezeu. Deci reprezentantii poporului. Un alt motiv pentru profetii nu a existat. Cand au venit darurile Duhului Sfânt, profetiile erau tot pentru adunare nu pentru persoane in privat. Pentru ca penticostalii, carismatici sau altii care cred in minuni se umfla in pene daca Dumnezeu le vorbeste prin asa zisele profetii. Asa le denine egoul si mai mare si se cred foarte importanti in biserica lor, si doresc sa fie admirati de cei din biserica. Dar lauda si mandria vin de la diavol. Dumnezeu insa smereste. De aceea putem vedea ce fel de duh e in spatele lor.

Biblia ne spune in *Apocalipsa 22,19* ca nimic nu trebuie adaugat sau scos din Cuvant.

19. Si, daca scoate cineva ceva din cuvintele cartii acestei prorocii, ii va scoate Dumnezeu partea lui de la pomul vietii si din cetatea sfanta, scrise in cartea aceasta."

Profetiile din Biblie si in Apocalipsa se refera la toti oamenii si la toti crestinii si se incheie cu aceasta carte in care totul e spus si pentru viitor pana in vesnicie. Deci nu mai e nevoie de preofetie pentru ca totul s-a spus deja in Biblie. Si daca totusi cineva inca crede in minuni si semne in profetii si inca practica aceste lucruri, ar trebui sa se gandeasca cum se potrivesc cu prounca de a nu a aduaga sau scoate, si daca isi minte constiinta pentru ca sa creada mai departe.

Stim ca Pavel a fost cel mai mare dintre apostoli, pentru ca a fost in misiune cel mai mult si a suferit cel mai mult, a facut si minuni, chiar daca el insusi a spus ca e cel mai neinsemnat dintre toti apostolii. Si ceilalti apostoli au putut face minuni, chiar si de la distanta, dar nimeni nu l-a putut vindeca pe Timotei de bolile lui, cu toate ca si el era un slujitor al lui Dumnezeu, un slujitor foarte bine vazut de Pavel.

Pavel spune in *1 Timotei 5,23*:

23. Sa nu mai bei numai apa, ci sa iei si cate putin vin, din pricina stomacului tau si din pricina deselor tale imbolnaviri.

De aici tragem concluzia ca aceste daruri au disparut chiar in timpul vietii apostolilor. Daca apostolii inca mai aveau darul vindecarii , unul din ei l-ar fi putut vindeca pe Timotei printr-o

singura rugaciune. Dar nici la Timotei nu a facut Dumnezeu vreo exceptie ca sa il vindece, ci l-a lasat bolnav. Si alti asa zis crestini se dau mari ca pot vindeca cu toate ca nu sunt ca si apostolii si nici macar nu au atata credinta sau putere. Aici putem vedea ce dovada intaritoare ne da versetul de mai sus.

Parerea penticostalilor:

Deja de la 14 ani li se spune la copii din adunari penticostale(ruse din Germania) ca trebuie sa se roage in limbi. Au o ora speciala de rugaciune in care staruiesc si se roaga sa primeasca acest dar. Cei mai multi dintre ei la aceasta ora sunt copii. In acea ora se roaga asa de mult si atat de puternic pana primesc acel dar. Aceasta ora de rugaciune dureaza cam 2 ore, o data pe saptamana. La copii li se explica de catre 2 frati ca au nevoie neaparat de acest dar. Ei numesc acest lucru " Botez cu Duhul Sfant".

Adevarul:

Nu pot spune daca copiii sunt fortati sa mearga la aceasta ora de staruinta dar pentru unii din ei cred ca e asa, pentru ca se comporta ca si copiii de la scoala. Vorbesc si rad in spate, in timp ce ceilalti se roaga, staruiesc, iar ei arata dezinteres si acest lucru este din start fals. Nimanui nu i se poate obliga credinta si mai ales Duhul Sfant. Aceasta e o minciuna cu care se mint ei insusi, si nu ii pot obliga pe ceilalti sa accepte o religie caci nici Dumnezeu nu ii obliga pe oameni asa ceva cum fac ei. Insa inca odata vedem o dovada ca nu e un duh de la Dumnezeu care ii calauzeste.

Este cu totul gresit sa Il rogi pe Dumnezeu sa primești ceva ce nu se poate primi de fapt sau ceva ce El nu vrea sa dea. E important sa se roage sa primeasca ceva si ei se roaga in asa fel incat sa primeasca acel ceva cu orice pret, si poate il primesc, dar nu de la Dumnezeu. Un dar de la Duhul Sfant il primesc adultii si nu copii, pentru ca sa il slujeasca pe Dumnezeu. Nu copii care nic macar nu stiu ce e pocainta si mai mult nu inteleg ce sunt darurile Duhului Sfant. Normal ca le putem explica, dar nu vor intelege sau pune in practica. Altfel ar putea si copii de 14 ani sa predice, ceea nu se poate. Acest lucru nu e magie si nu se poate invata. Si mai ales Duhul Sfant da cui vrea si ceea ce vrea El.(*Evrei 2,4*) si nu toti primesc acelasi dar, asa cum am mai spus si mai sus. De ce trebuie ca un copil sa poata avea daruri daca Duhul Sfant nu da la toti? Daca El nu le da la toti, atunci trebuie sa realizam ca acele daruri nu sunt de la Duhul ci de la diavol.

Incheiere

Penticostalii spun ca au cu adevarat Duhul Sfant, cand vorbesti cu ei despre darurile Duhului Sfant dar si carismaticii si catolicii carismatici au aceste daruri si pot chiar mai mult. Vindeca si boteaza cu " Duhul Sfant" in mase. Sunt botezati sau vindecati chiar si oameni care nu cred in Dumnezeu sau care nici nu sunt credinciosi. Li se pun pur si simplu mainile peste ei si incep sa vorbeasca in limbi, sau sunt vindecati, cu toata ca dupa un timp acea boala revine. Dar functioneaza. Se roaga in limbi "Ave Maria". Isi bat joc la punerea de maini, canta cantece lumesti in limbi, cad pe spate cand se pun mainile peste ei, se dau drept misionari care persecuta alti frati si surori care pleaca de la ei sau de la penticostali, ard Biblii arunca cu prosoape de la ei, sau sufla peste multimi iar acestia cad pe spate, cad in lesin din cauza drogurilor. Se simte ca acolo sunt multi demoni, puterea lor e prezenta pana si in mormintele lor, si faptul ca nu sunt sub ocrotirea Domnului Isus. Sunt nenumarate feluri de exemple si cazuri de la carismatici care sunt pe Dvd sau in internet.

Deci cum se deosebesc duhurile penticostalilor de cele ale carsimaticilor? Un text potrivit.

Isaia 28, 7-13:

7. Dar si ei se clatina de vin, si bauturile tari ii ametesc; preoti si proroci sunt imbatati de bauturi tari, sunt stapaniti de vin, au ameteli din pricina bauturilor tari; se clatina cand prorocesc, se poticnesc cand judeca.
8. Toate mesele sunt pline de varsaturi murdare si nu mai este niciun loc curat. -
9. Ei zic: "Pe cine vrea el sa invete intelepciunea? Cui vrea sa dea invataturi? Unor copii intarcati de curand, luati de la tata?"
10. Caci da invatatura peste invatatura, invatatura peste invatatura, porunca peste porunca, porunca peste porunca, putin aici, putin acolo." -
11. Ei bine! Prin niste oameni cu buze balbaitoare si cu vorbirea straina va vorbi poporului acestuia, Domnul.
12. El ii zicea: "Iata odihna; lasati pe cel ostenit sa se odihneasca; iata locul de odihna!" Dar ei n-au vrut sa asculte,
13. si pentru ei cuvantul Domnului va fi: "Invatatura peste invatatura, invatatura peste invatatura, porunca peste porunca, porunca peste porunca, putin aici, putin acolo", ca, mergand, sa cada pe spate si sa se zdrobeasca, sa dea in lat, si sa fie prinsi.

Acest verset se potriveste perfect acestor grupari. Textul spune exact ce fac acesti penticostali si carismatici. Si aici e vorba de vorbire in limbi numai ca Dumnezeu ii duce in eroare cu asa ceva. Exact asa ceva fac si penticostaliisi celelalte grupari. Este o vorbire in limbi falsa care se repeta tot timpul asa ca in adunaile penticostalilor cum am scris si la inceputul studiului. Dar Dumnezeu ne vede inimile. In fata lui nu putem juca teatru. Penticostalii spun ca trebuie sa ai o imagine exacta a ceea ce vrei sa il rogi pe Dumnezeu sa iti dea.

De fapt daca vrem sa avem ceva nici nu trebuie sa i ne rugam caci El stie deja de ce avem nevoie.

Dar Dumnezeu vrea totusi sa Il rugam ca sa ne aratam umilinta in fata Lui si ca sa avem o relatie cu El. Penticostalii spun ca trebuie sa ai o imagine exacta a ceea ce vrei sa il rogi pe Dumnezeu sa iti dea.

Va pot da un exemplu cel mai bine din viata mea. Am vrut cat mai repede sa plec de unde eram in chirie si m-am rugat pentru o casa. Nu m-am rugat nimic concret, ci numai am spus ca am nevoie de o casa. Important era sa fie a mea si sa pot face ce vreau in ea. Cateva zile mai tarziu, am gasit un anunt in ziar si asa am gasit o casa nu departe de parintii mei, in acelasi sat cu ei, o casa pe care am renovat-o si pe care am platit-o in 3 ani. Apoi mi-am dorit o casa tarneasca cu teren, la marginea orasului, linistit, ca sa pot avea si eu si copiii liniste si ei ca sa se poata juca. Asta a fost doar o dorinta. Nu era neaparat o urgenta. Dar dupa un an am primit si asa o casa dupa ce am cumparat prima casa. Are chiar si un parau, iaz pentru pesti, doua suri, o cladire anexa, garaj si gradina. Daca asta nu e o rugaciune ascultata! Acest lucru functioneaza numai daca traiesti dupa voia lui Dumnezeu si respectii si te tii de tot ce scrie in Biblie si ai interes total pentru El. Asa cum scrie Ioan in *1 Ioan 3, 22* si *1 Ioan 5, 14-15*:

22. Si orice vom cere vom capata de la El, fiindca pazim poruncile Lui si facem ce este placut inaintea Lui.

14. Indrazneala pe care o avem la El este ca, daca cerem ceva dupa voia Lui, ne asculta.

15. Si, daca stim ca ne asculta, orice I-am cere, stim ca suntem stapani pe lucrurile pe care I le-am cerut.

Dar nu poate functiona daca ne rugam din motive gresite asa cum scrie in *Iacov 4, 2-3* :

2. Voi poftiti, si nu aveti; ucideti, pizmuiti, si nu izbutiti sa capatati; va certati si va luptati, si nu aveti, pentru ca nu cereti.

3. Sau cereti, si nu capatati, pentru ca cereti rau, cu gand sa risipiti in placerile voastre.

Exista membrii de la pentecostali care desi au cazut din credinta inca se pot ruga in limbi. Cum se poate explica acest lucru? Pentecostalii spun ca Duhul Sfânt ramane in ei ca sa mai aiba o sansa. Dar cum poate sa mai fie Duhul Sfânt in cineva care e pacatos si s-a indepartat de Dumnezeu? Dumnezeu nu obliga pe nimeni. Daca acea persoana s-a indepartat singur de Dumnezeu atunci si El pleaca de la acel om. Credinta e ceva liber. Dar Satan leaga asa de tare pana e nevoie de o scoatere de demoni facuta de un consilier spiritual. Aceasta e o dovada ca un duh rau e in spatele acestui dar.

Dar dovada cea mai importanta este ca vorbirea in limbi si alte daruri au disparut dupa apostoli asa cum spune si Biblia si au aparut iar dupa 1960 la secta Montanus, profetii din Zwickau, Noiapostolicii, pentecostali, carismatici, catolici carismatici. Si asta dupa ce smochinul (Israel) a inceput sa inmugureasca asa cum spune Isus in *Luca 21, 29-32*:

29. Si le-a spus o pilda: "Vedeti smochinul si toti copacii.

30. Cand infrunzesc, si-i vedeti, voi singuri cunoasteti ca de acum vara este aproape.

31. Tot asa, cand veti vedea intamplandu-se aceste lucruri, sa stiti ca Imparatia lui Dumnezeu este aproape.

32. Adevarat va spun ca nu va trece neamul acesta, pana cand se vor implini toate aceste lucruri.

Unde au fost aceste daruri tot timpul? De ce apar acum in zilele de pe urma? Ar trebui sa fie o coincidenta prea mare sa se potriveasca cu textele din Biblie.

Domnul Isu spune in *Matei 7,21-23* ca nu toti cei care cred sunt crestini cu adevarati si vor intra in ceruri.

21. Nu oricine-Mi zice: "Doamne, Doamne!" va intra in Imparatia cerurilor, ci cel ce face voia Tatalui Meu care este in ceruri.

22. Multi Imi vor zice in ziua aceea: "Doamne, Doamne! N-am prorocit noi in Numele Tau? N-am scos noi draci in Numele Tau? Si n-am facut noi multe minuni in Numele Tau?"

23. Atunci le voi spune curat: "Niciodata nu v-am cunoscut; departati-va de la Mine, voi toti care lucrati faradelege."

Domnu Isus ii va izgoni de la El chiar daca in numele Lui au scos demoni sau au facut minuni. Deci este posibil sa crezi ca ai credinta adevarata dar totusi sa nu o ai pentru ca nu ti-ai verificat credinta cu Biblia sau daca tii neaparat cu o religie sicutesti Biblia din perspectiva acelei religii. Trebuie sa luam Biblia asa cum e chiar daca contrazice religia. Nu exista nimeni care e mai presus de Biblie sau cra e poate aduga ceva sau scoate ceva din ea. Caci cine face asa ceva, asupra Lui vin plagile sau pedepsele lui Dumnezeu care sunt scrise in Biblie : *Apocalipsa 22,18-19*. Exact acest lucru il fac pentecostalii si alte secte. Pentruca o secta nu e o religie pe care biserica sa o recunoasca ca si religie, ci fiecare religie care spune ca se bazeaza pe Biblie dar nu respecta pe toata sau adauga ceva cum ar fi legi care sunt mai sus de Biblie. In *2 Tesaloniceni 2, 9-12* scrie ca va fi un timp in care Satana ii va ispiti pe oameni prin semne, minuni, si astfel oamenii vor fi pierduti pentruca nu au vazut adevarul si iubirea lui prin care ar fi putut fi salvati.

9. Aratarea lui se va face prin puterea Satanei, cu tot felul de minuni, de semne si puteri mincinoase

10. si cu toate amagirile nelegiurii, pentru cei ce sunt pe calea pierzarii, pentru ca n-au primit dragostea adevarului ca sa fie mantuiti.

11. Din aceasta pricina, Dumnezeu le trimite o lucrare de ratacire, ca sa creada o minciuna,

12. pentru ca toti cei ce n-au crezut adevarul, ci au gasit placere in nelegiuire, sa fie osanditi.

Acest lucru inseamna ca nu exista o scuza daca esti ca nestiutor la penticostali. Acestia sunt totusi pierduti pentru ca nu au avut dragoste fata de adevar. Deci, nu au avut interes sa creceteze daca e adevarat ce au auzit la penticostali sau nu. Si Dumnezeu spune si mai dur in versetele 11 si 12: va exista o putere, o lucrare de ratacire ca sa o poata si crede si atunci vor fi judecati. Asa ca vai aceluia care e intr-o invatatura asa de falsa cand va veni din nou Domnul Isus!

Domnul Isus spune in *Ioan 14,15*:

15. Daca Ma iubiti, veti pazi poruncile Mele.

Deci cine nu face ce spune Biblia, nu e prieten cu Isus. In *Matei 12, 30* spune Isus:

30. Cine nu este cu Mine este impotriva Mea, si cine nu strange cu Mine risipeste.

Acest lucru inseamna ca nu exista persoane neutrale. In cer se intra numai daca urmam poruncile Domnului. Cine studiaza Biblia va observa ca sunt lucruri contradictorii, si va observa ce nu se potriveste la invaturile false. Exista atata literatura crestina si predici pe aceasta tema care nu pot fi ignorate, numai daca acele persoane se hotarasc sa fie impotriva adevarului.

Aceste argumente nu pot fi ignorate si sa le lasam neobservate pentru ca toate legile din Biblie sunt legate intre ele. Nu Biblia se contrazice, ci penticostalii contrazic Biblia.

Deci, daca cuiva ii e importanta viata vesnica si totusi e un penticostal trebuie sa citeasca si verifice Biblia cat mai urgent si sa verifice ceea ce am scris. Cei care ignora acest lucru nu vor intra in cer. Si eu am fost un timp la penticostali, dar am cercetat si am verificat cu Biblia ceea ce mi s-a spus la ei. Aas ca am urmat porunca sa studiez Cuvantul si asa am pastrat viata vesnica. Nu este o porunca care mantuie sa studiem Cuvantul, dar poate salva de la iad. Cei care se incred orbi fara sa cerceteze atunci ii vor urma pe prezbiterii lor pana si dupa moarte.